

Sprawozdanie: Badanie wpływu parametrów na transmitancje podstawowych członów dynamiki.

Nazwisko i Imię prowadzącego kurs: Dr inż. Marlena Drąg

Wykonawca:	
Imię i Nazwisko	Jakub Kolasa
Nr indeksu, wydział	249012, W4
Termin zajęć	Wt, 15:15-16:55

1. Cele ćwiczenia

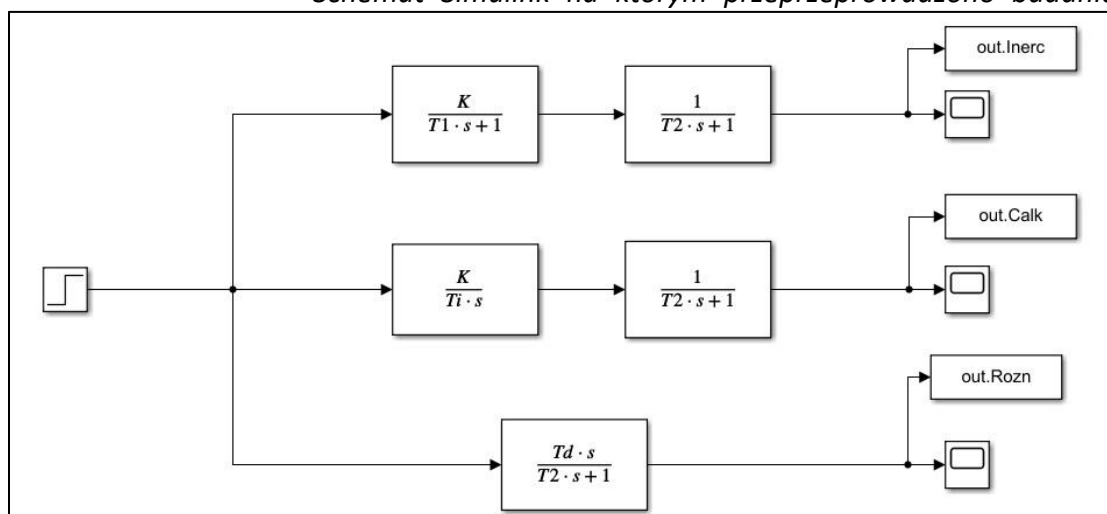
Celem pierwszego ćwiczenia jest zbadanie własności podstawowych członów dynamiki, oraz wpływu parametrów. Celem drugiego ćwiczenia jest wykonanie identyfikacji parametrów modelu Kupfmüllera.

2. Badanie wpływu parametrów na odpowiedzi skokowe podstawowych członów dynamiki.

Badanymi członami są:

1. Szeregowe połączenie dwóch członów inercyjnych
2. Szeregowe połączenie członu całkującego oraz inercyjnego
3. Szeregowe połączenie członu różniczkującego oraz inercyjnego

Schemat Simulink na którym przeprowadzono badania

Symulacje przeprowadzono dla skoku od wartości 0 do wartości 1.

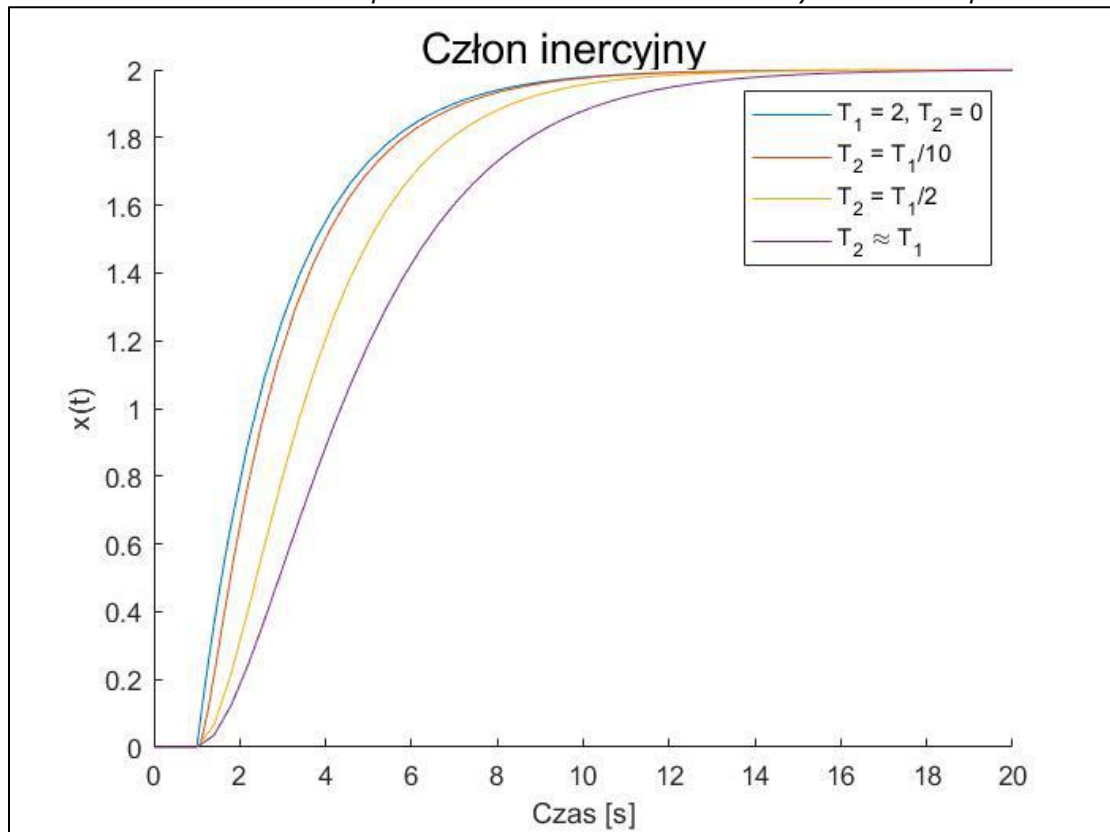
2.1. Człon inercyjny

Badany człon jest połączeniem szeregowym dwóch podstawowych członów inercyjnych.

$$\text{Transmitancja cz\u0142onu: } G(s) = \frac{K}{(T_1 s + 1)(T_2 s + 1)}$$

Dla wszystkich przypadk\u00f3w $T_1=2$, $K=2$.

Badanie odpowiedzi cz\u0142onu na skok dla r\u00f3\u017cn\u0105ch warto\u015bci parametr\u00f3w

Obserwacje i wnioski:

Uk\u0142ad najszybciej stabilizuje si\u0119 dla $T_2=0$.

Im wi\u0119ksza warto\u015b\u0107 T_2 tym uk\u0142ad stabilizuje si\u0119 d\u0142u\u017cej.

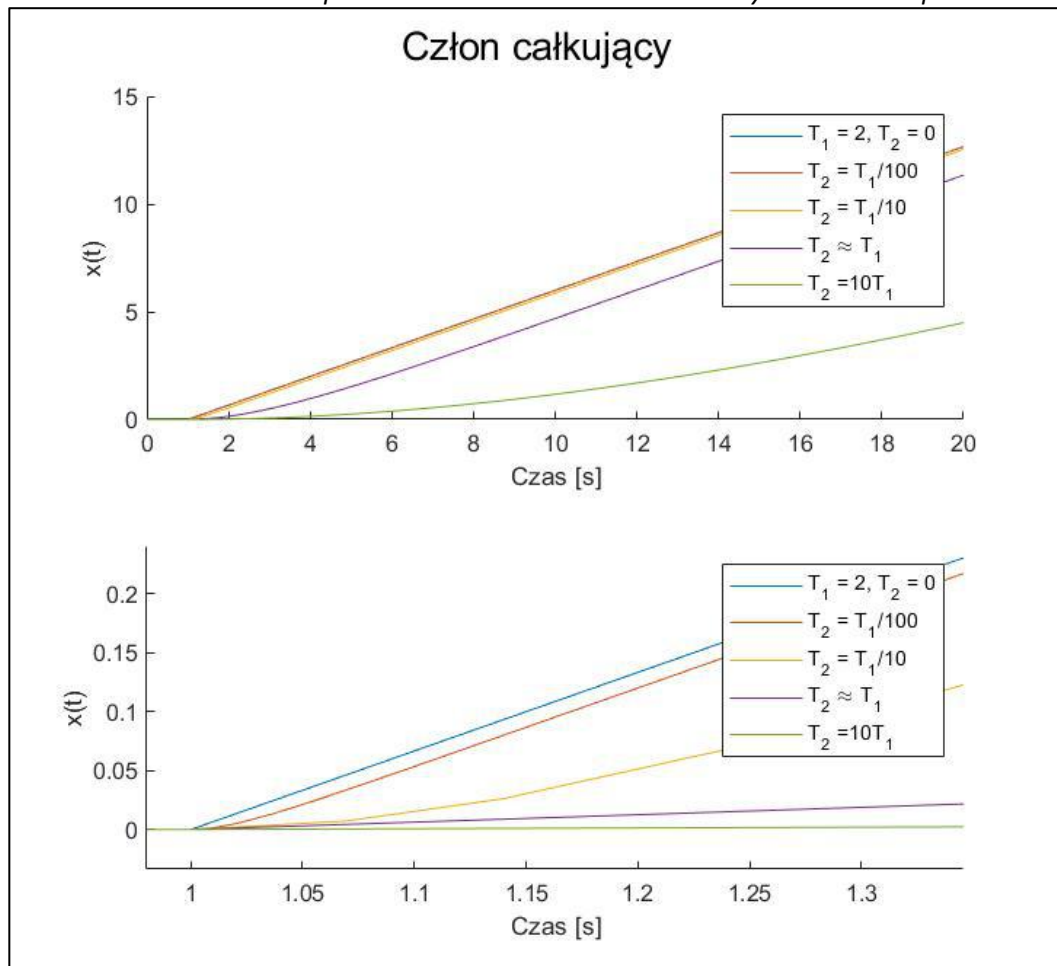
2.2. Człon całkujący

Badany człon jest połączeniem szeregowym członu całkującego oraz członu inercyjnego.

$$\text{Transmitancja cz\u0142onu: } G(s) = \frac{K}{T_1 s (T_2 s + 1)}$$

Dla wszystkich przypadk\u00f3w $T_1=2$, $K=2$.

Badanie odpowiedzi cz\u0142onu na skok dla r\u00f3\u017cn\u0105ch warto\u015bci parametr\u00f3w

Obserwacje i wnioski:

Dla $T_2=0$ przebieg od początku ma form\u0119 funkcji liniowej. Jest to idealny cz\u0142on całkujący.

Im wi\u0119sze T_2 tym potrzeba wi\u0119cej czasu po jakim przebieg b\u0119dzie mi\u0105\u0142 form\u0119 funkcji liniowej.

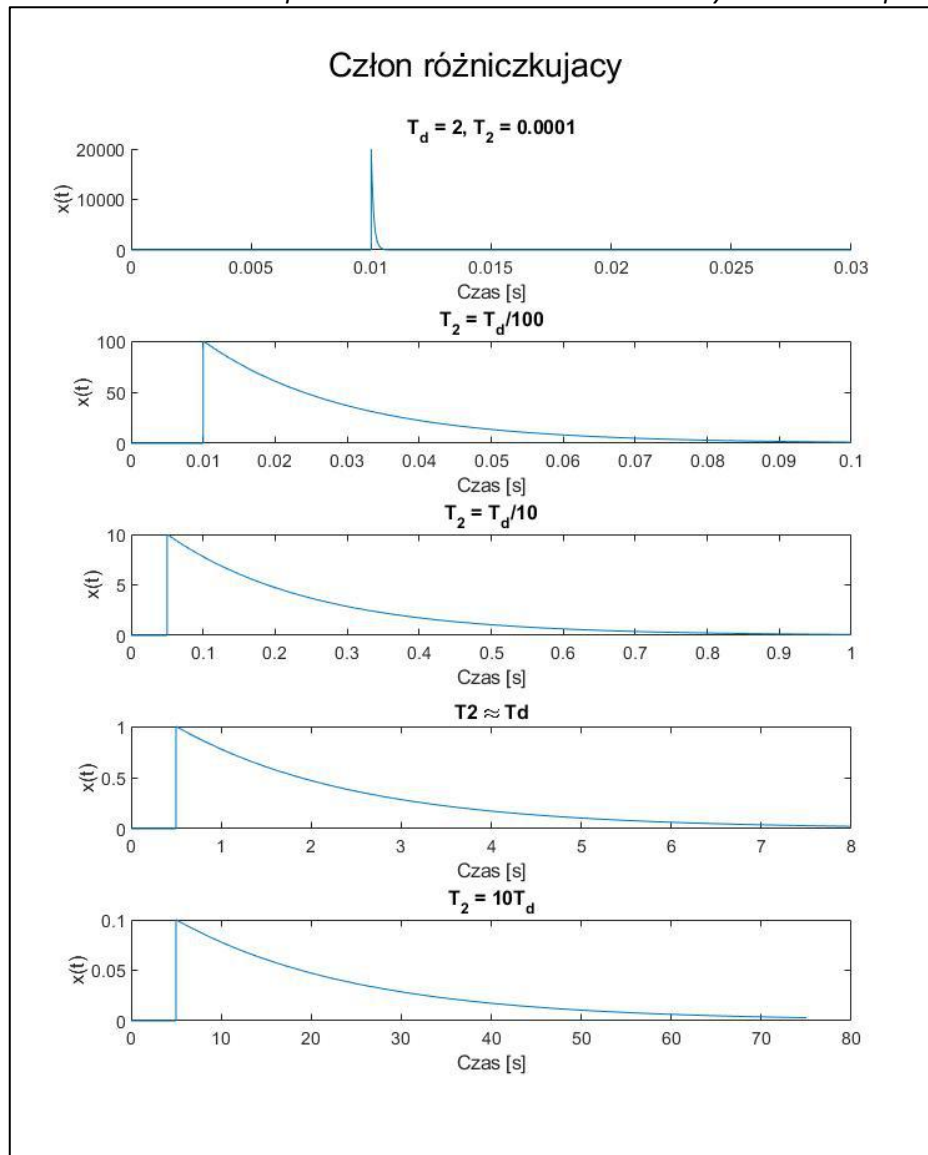
2.3. Człon różniczkujący

Badany człon jest połączeniem szeregowym członu różniczkującego oraz członu inercyjnego.

$$\text{Transmitancja członu: } G(s) = \frac{T_d s}{(T_2 s + 1)}$$

Dla wszystkich przypadków $T_d=2$.

Badanie odpowiedzi członu na skok dla różnych wartości parametrów

Obserwacje i wnioski:

Dla T_2 dążącego do 0 przebieg czasowy przedstawia impuls. Jest to idealny człon różniczkujący

Im większe T_2 tym przebieg osiąga niższe wartości oraz dłużej się stabilizuje.

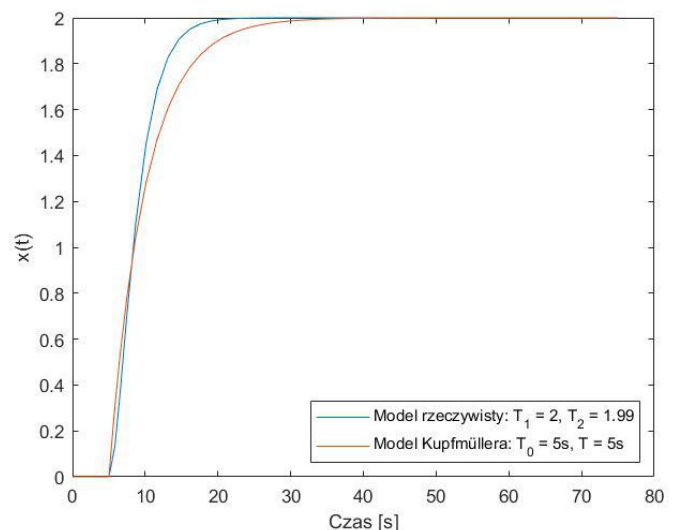
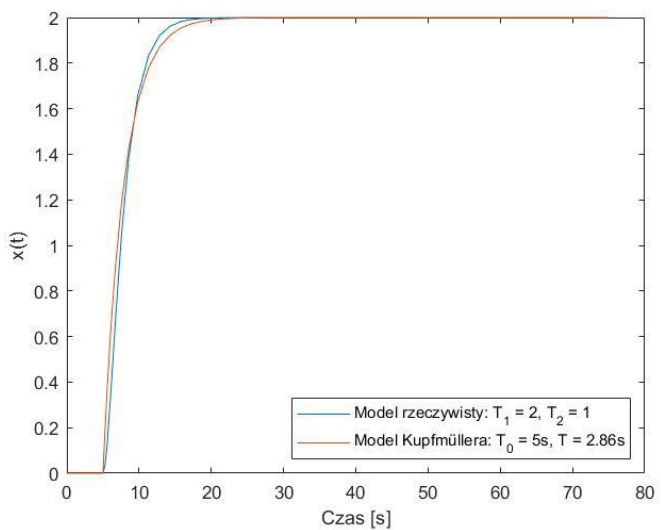
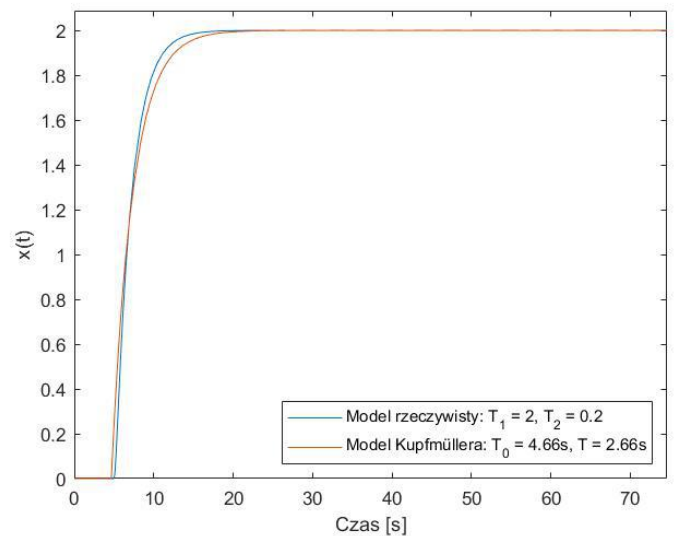
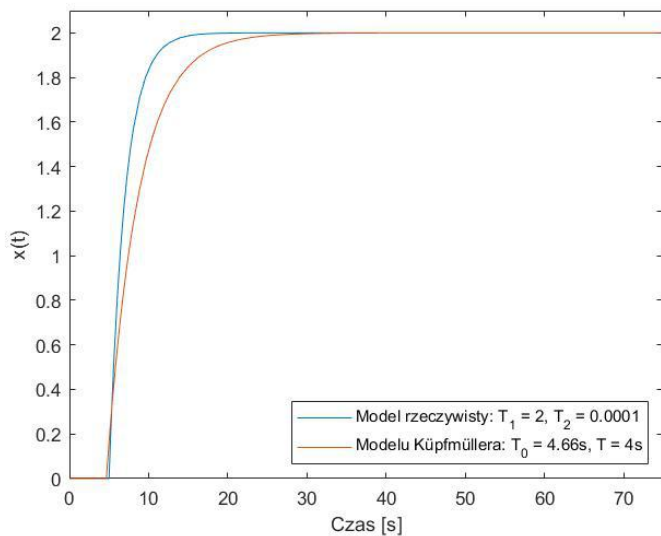
3. Identyfikacja parametrów modelu Kupfmüllera

Identyfikacja parametrów została przedstawiona w załączniku.

Porównanie czasowe modelu dokładnego i przybliżonego.

Transmitancja modelu rzeczywistego: $G(s) = \frac{K}{(T_1 s + 1)(T_2 s + 1)}$

Transmitancja modelu Kupfmüllera: $G(s) = \frac{K}{(Ts + 1)} e^{-sT_0}$

Obserwacje i wnioski:

Przebieg otrzymany przy pomocy transmitancji modelu Kupfmüllera stabilizuje się wolniej niż rzeczywisty badany obiekt. Jednak niektórych przypadkach błąd ten jest bardzo mały.